
Informace

• **Mons. Charles Daniel Balvo**, apoštolský nuncius v České republice, navštíví jihomoravskou metropoli na pozvání brněnského diecézního biskupa Vojtěcha Cikrleho. Jde o jeho první návštěvu v brněnské diecézi od zahájení jeho působení v naší zemi. Na slavnost Všech svatých v pátek **1. listopadu v 17.30** hodin bude v katedrále sv. Petra a Pavla předsedat slavnostní bohoslužbě.

• **Slavnost Všech svatých** oslavíme letos společně v pátek 1. listopadu při bohoslužbách v 7 a v 17.30 hodin. Večerní liturgii doprovodí zpěvem náš chrámový sbor Jolly Singers. Je to zároveň první pátek měsíce listopadu, proto po mši sv. bude následovat krátká adorace a svátostné požehnání a pak od 19 hodin modlitební večer moderovaný Komunitou Emmanuel.

• **Vzpomínka na všechny věrné zemřelé**, lidově označovaná „Dušičky“, připadá na sobotu 2. listopadu. Mše sv. budou v našem kostele v 7 a v 17.30 hodin. Tento den je vzpomínkou na zesnulé, kteří ještě nejsou dokonale připraveni ke vstupu do plného společenství s Bohem a jsou ve fázi „očišťování“. Církev, s odvoláním na některé biblické texty, nazývá toto konečné očišťování „očistcem“. Modlitba za

zemřelé patří k nejstarší křesťanské tradici a vzpomínka na mrtvé je součástí každé mše. V období od 1. do 8. listopadu mohou každoročně věřící pro duše v očistci získat tzv. plnomocné odpustky – tedy prominutí časných trestů za odpuštěné hříchy a uzdravení jejich následků.

Podmínky pro získání plnomocných odpustků pro duše v očistci:

1. 11. odpoledne a 2. 11.

1. svátost smíření (v rozmezí „několika dnů“)
2. svaté přijímání (nejlépe v ten den)
3. modlitba na úmysl Svatého Otce
4. nemít zalíbení ani v lehkém hříchu
5. vykonání skutku předepsaného pro získání odpustku: v kostele se pomodlit modlitby Věřím v Boha, Otče náš a Sláva Otci.

Od 1. 11. do 8. 11.

1. svátost smíření (v rozmezí „několika dnů“)
2. svaté přijímání (nejlépe v ten den)
3. modlitba na úmysl Svatého Otce
4. nemít zalíbení ani v lehkém hříchu
5. vykonání skutku předepsaného pro získání odpustku: na hřbitově se pomodlit za zemřelé (třeba jen v duchu)

Pokud chybí plná dispozice, tedy není některý z vypsanych bodů splněn, pak se získává pouze částečný odpustek.

Plán farních akcí

Závěr roku 2019

1. 11. – Slavnost Všech svatých (začíná týden modliteb za zemřelé)
2. 11. – Vzpomínka na všechny věrné zemřelé
24. 11. – Slavnost Ježíše Krista Krále
30. 11. – výroba adventních věnců
30. 11. – výroba adventních Jeruzalémů a průvod se světélky
1. 12. – zdobení perníčků
4. 12. – Mikuláš v kostele
8. 12. – Mikulášská besídka na Petrinu
9. 12. – Slavnost Panny Marie, počaté bez poskvrny prvotního hříchu
11. a 18. 12. – výroba vánočních ozdob a zdobení stromků
14. 12. – předvánoční úklid kostela

Začátek roku 2020

1. 1. – Slavnost Matky Boží Panny Marie
1. – 12. 1. – Tříkrálová sbírka
6. 1. – Slavnost Zjevení Páně

leden až Velikonoce – Kurz Alfa

1. 2. – Společenský večer Severek
21. 2. – Farní ples

zpívaly hity, které už žádné rádio opravdu nehraje.

V sobotu se od rána honily po obloze černé bouřkové mraky, a proto se nám do vody moc nechtělo. I přesto jsme zase v kompletní sestavě šestnácti lodí vypluli. Do cíle naší plavby jsme ale nakonec dojeli za pořádného deště. V sobotu už přibylo na Sázavě lodí a vodáků a na jezech se začaly tvořit fronty, které nás zdržely. Prudké deště a bouřky nás bohužel provázely i na zpáteční cestě domů do Brna. Konec báječného výletu má tak trochu hořkou pachut' kvůli dvěma nepříjemným autohaváriím. Nikomu se našťestí nic nestalo.

Sjíždění řeky Sázavy společně s partou od Tomáška patřilo k mým nejhezčím zážitkům z prázdnin. Naše rodina nejen společně poprvé vyplula na lodi, ale i poprvé sjela jez. A já věřím, že díky těmto společným zážitkům lépe zvládneme i ty jezy, které přinese plavba životem.

Simona Císařová

Z myšlenek o Josefa Šika

„Každý myslící člověk je si vědom omezenosti lidského života a ví, že jednou pozemský život skončí. V dřívějších dobách lidé žili s myšlenkou na konec svého života a byli s ní vyrovnaní. Smrt jim nenaháněla strach. Takový vztah k této skutečnosti si máme osvojit i my v této době, protože pro nás naše existence nekončí tělesnou smrtí, ale pokračuje ve věčném životě u Boha. Tělesná smrt je tedy jen přechodem z jedné formy života do jiné.“

Sedm pokladů

Křest

Bez nadsázky můžeme říci, že svátost křtu je nejdražším ze sedmi svátostných pokladů Církve. Dokonce můžeme v jistém slova smyslu říci, že křest je víc než naše fyzické narození. Zatímco totiž porodem vstupuje dítě do pozemského života, který jednou nutně skončí smrtí, křtem dostáváme Boží život, který je silnější než smrt. Křtem se také stáváme adoptivními Božími dětmi a jsme připojeni ke Kristovu tajemnému tělu. Zvláštním způsobem se křtem také otevíráme působení Ducha svatého. Křesťanský křest tedy není jen jakýmsi vítacím ceremoniálem při vstupu do Církve či pouhým očišťovacím rituálem, ale je to skutečné ponoření celého člověka do hlubiny lásky trojediného Boha Otce, Syna a Ducha svatého. Za celý svůj život tedy nemůžeme dosáhnout větší důstojnosti a většího významání, než jakého se nám dostalo právě svátostí křtu. Křest tak pro nás může být jak základem našeho vnitřního pokoje v čase zkoušek, tak i zdrojem pokory, když se nám vše daří. Je to totiž veliký a vzácný dar, který jsme si ovšem nijak nezasloužili a který nám Pán daroval čistě a jenom pro svoji lásku k nám.

o. Jakub Tůma

Kurz Alfa v naší farnosti

Už jste někdy zažili otázky typu: Proč, prosím Tě, chodíš kostela? Má to smysl? Ty myslíš, že Bůh existuje? Pro ty, co myslí tyto otázky vážně a čekají na odpověď, vznikl Kurz Alfa. Kurz nabízí příležitost tzv. kostelovým nechodičům prozkoumat křesťanskou víru. Znáte někoho takového? Pozvěte ho! Alfa bude probíhat každý čtvrtek večer od 9. 1. 2020 s jednou víkendovou akcí až do Velikonoc. Vše je bezplatné, nezávazné, přátelské, začínáme večer, pokračujeme přednáškou a diskuzí ve skupinkách. Přihlášky sbíráme na alfautomaska@gmail.com, pro víc info www.svtomas.net záložka Kurzy Alfa. Přivítáme i pomoc s organizací – do diskuzních skupinek, do kuchyně, s technickými věcmi nebo jako sponzor.☺ Ozvěte se případně tamtéž.

Anežka Zezulová

Kurz Beta

poalfi setkávání

Po skončení první Alfvy v naší farnosti (Alfa je evangelizační kurz pro hledající) jsme pro zájem některých účastníků dále se setkávat,

nabídl pokračování ve formě debat nad přednáškami otce Kodeta vycházejících z nadstavbového kurzu Beta, které jsou volně k poslechu na jeho stránkách. Je možné se ovšem také domluvit na tématu vlastním.

Zatím proběhly dva večery a oba byly provázeny milou a podnětnou tří, respektive dvouhodinovou debatou nad vybranými tématy. Nyní jsme připraveni naše Poalí setkávání uskutečňovat do začátku nového ročníku Alfa kurzu ve frekvenci přibližně jednou za měsíc. Nejbližší setkání proběhne ve čtvrtek 7. 11. 2019 v 19 hod. v dolní klubovně fary na Lidické 6. Setkání je otevřeno všem zájemcům.

Lumír Trenčanský

Z farní charity

V tomto čase nádherného a laskavého podzimu vám opět chceme poděkovat za vaši štědrost. Vaše dary jsme tentokrát předali Charitě Služby Brno na podporu jejich služeb chudým, opuštěným, nemocným a dalším potřebným.

Prostředky jsme poskytli na tyto účely:

Effeta – denní centrum pro mentálně postižené	8 000 Kč
Chráněné bydlení	3 000 Kč

V tomto misijním měsíci vám přejeme, abyste přijímali všechny bližní, které vám Bůh posílá do cesty a dokázali jim svědčit o Jeho lásce slovem i životem.

Dobrovolníci farní charity

Fond PULS 2019

Krátce před prázdninami proběhlo setkání zástupců farností na schůzce, kde byly prezentovány informace o fondu PULS.

Pro připomenutí Fond PULS je prezentován jako „velká rodina malých dárců“. Fond PULS slouží jako náhrada za snižující se příspěvky státu. Z Fondu PULS se platí mzdy duchovních v celé brněnské diecézi (cca 75%) a služby farnostem – účetní, technici, odborníci... (cca 25%). Příjmem Fondu PULS jsou dary donátorů a příspěvky farností.

Dozvěděli jsme se, že v roce 2018 bylo vybráno 6.893 tisíc Kč, což je 4,9% z celkových výdajů na mzdy duchovních v brněnské diecézi. V roce 2018 tato částka stačila, ale při snižujícím se příspěvku státu bude tato částka v dalších letech nedostatečná. V brněnské diecézi je 327 duchovních a cca 390 kostelů a kaplí. Kněží jsou placeni podle odpracovaných let a funkce. Tabulku výpočtu odměňování si každý můžete najít

Sjížděli jsme Sázavu

Sluníčko už nepálí, jen příjemně hřeje do zad. Okolo nejsou žádná auta, silnice ani domy. Jen sem tam v dálce na skále mezi stromy je posazená chata. Je pohoda a vy pravidelně smáčíte pádlo v klidné vodní hladině. Letos poprvé jsme tohle báječné dobrodružství zažili celá rodina na Sázavě s třiceti dalšími kamarády od Tomáška.

Naše společná plavba začala ve středu podvečer v pivovaru v Kácově. Je to malebné místo u břehu řeky. Už na začátku se ukázala největší síla našeho výletu, kterou je dokonalá organizace Jáji a Jirky Zukalových. Moc mě taky zajímalo, zda se vybavení čtyřčlenné rodiny vejde do dvou plastových sudů. Ano, nevešlo se.

Hned první podvečer jsme vypluli a sžívali se s posádkou, pádlem, neoprénovými ponožkami i okolní přírodou. Sázava je klidná řeka, kterou sem tam opepří několik jezů. První večer těsně před kempem proto všechny posádky prověřil první jez. Všichni ho úspěšně projeli, ale háčci na špici lodi byli mokří jako po sprše. Kemp Masarykův tábor YMCA nás překvapil svojí čistotou i prvorepublikovou atmosférou, která tam vládla.

Druhý slunečný den přinesl hned ráno první „cvaknutí“ rodiny Venhudů. Těžká loď neprojela jezem, kde neteklo dost vody, a všichni se převrátili. Nejzkušenější vodák Koala ale společně s manželkou vylovil celou posádku z třiceticentimetrové hloubky a jelo se dál. Úžasné bylo proplouvat pod majestátním hradem Český Šternberk, kde bydlela i pohádková Arabela. Večer jsme stanovali v kempu v Ratajích, který lemují kovový vlakový most Posázavského pacifiku. Než se setmělo, mě a děti postrašila pořádná letní bouřka.

I třetí den na nás nakonec svítilo sluníčko. Příjemnou a klidnou plavbu jsme si zpestřovali koupáním v tůních a lagunách řeky. Před obědem naši jízdu zastavil obožňivelný bagr, který upravoval koryto řeky přímo pod jezem. První zkušený jezdec bagr bravurně objel, ale většinu začátečníků bylo jasné, že tohle nebude snadné. Bagr tedy musel poodjet a práci přerušit. I tak se posádce Veselkových povedlo loď v náročném místě převrhnout. Odpoledne se konal souboj lodí v rychlosti. Po dramatickém boji jsme přece jen vyhráli, ale možná to bude tím, že statečně pádlovaly i naše děti. Poslední večer byl jako pomyslná třešnička na dortu. Narozeninové hobla s hodem do řeky zažil Robin a okolo ohně se do rána

na webových stránkách brněnského biskupství. Průměrná hrubá mzda duchovních v brněnské diecézi se pohybuje kolem 18.000,-Kč měsíčně, zatímco aktuální průměrná mzda v ČR se pohybuje na úrovni 32.500,- Kč.

Pokud jste donátoři Fondu PULS, pak vězte, že své příspěvky a dary můžete na internetu transparentně sledovat – jestli došly, kdy došly, na co jsou využity atd.

Farnost sv. Tomáše

Dary donátorů do Fondu PULS se započítávají do souhrnu příspěvku, který farnost odvádí na biskupství. Díky donátorům naší farnosti nemusí již farnost sv. Tomáše doplácet na biskupství žádný příspěvek. Mzdy duchovních jsou tedy hrazeny z biskupství, ale ostatní náklady a opravy si farnost platí z darů, sbírek a příspěvků vlastních farníků. Většina darů do Fondu PULS přichází převodem z účtu. Farnost sv. Tomáše má také běžný účet, na který je možné zasílat dary a příspěvky a také dárce obdrží potvrzení pro daňové účely. Vše je uvedeno na webových stránkách farnosti sv. Tomáše, ale pro připomínku uvádím údaje i zde.

Pravidelné příspěvky na účet jsou příjemnější z důvodu lepší předvídatelnosti a organizování hospodaření.

Základní údaje pro bezhotovostní darování farnosti sv. Tomáše

Číslo účtu :

2200030422/6800

Variabilní symbol :

registrační číslo – pro registrované dárce

9999 – pro anonymní darování

Konstantní symbol :

0528 – aktuálně ve farnosti vypsána účelová sbírka

0538 – provoz kostela

0548 – pastorační

0558 (jiný KS nebo bez KS) – bez udání účelu

Petr Hanák

člen ekonomické rady farnosti

P. Josef Koláček SJ

Letošní první zářijový den oslavil P. Josef Koláček SJ (dále jen Josef), dlouholetý vedoucí české sekce Vatikánského rozhlasu, překladatel a historik Tovaryšstva Ježíšova, ministrant a choralista u sv. Tomáše, své devadesáté narozeniny. Zemřel náhle 10. září 2019.

Narodil se 1. září 1929 v Brně-Bystrci, kde chodil do školy a prožil své mládí. Duchovní život v rodině byl samozřejmostí. Modlitby, čtení Písma, účast na nedělní mši svaté, na požehnání, na poutích na

Vranov k Panně Marii a průvodech o Křížových dnech byly pravidelné. Sám pak jako ministrant chodíval na mši svatou denně, i v Adventu na roráty v 6 hodin ráno. Do noviciátu jezuitského řádu vstoupil 14. srpna 1948, tedy po komunistickém uchopení moci. Velký problém nastal v noci z 13. na 14. dubna 1950, kdy byli všichni na Velehradě (70 jezuitů z toho 33 noviců) přepadeni a odvezeni do Bohosudova, potom na Osek. Tam byli pohromadě řeholníci z různých kongregací a řádů, takže se potají pokračovalo ve studiu i v řeholním životě. Josef spolu s dalšími novici pak nastoupil na více než tříleté nucené práce v praporech PTP.

Dne 31. prosince 1953 jej konečně propustili do civilu. Měl na vybranou – práci v dolech, hutích nebo na stavbách. Josef pak, díky nemoci, kterou si z PTP přivezl, se dostal do brněnské Zbrojovky, kde pracoval v klempírně jako pomocný dělník. Byl však sledován, stejně jako ostatní kněží a bohoslovci. Mnohokrát byl vyšetřován v různých procesech s jezuitu, ale nikdy nebyl odsouzen. S vědomím svatotomského faráře a brněnského děkana P. Františka Kulhánka ministroval a stal se členem gregoriánské scholy u sv. Tomáše. Teprve na konci roku 1965 se Josef dověděl od MUDr. L. Kubíčka o možnosti dosáhnout kněžského svěcení. Ihned se zapojil do tajného

studia v Brně v okruhu kněží kolem P. Felixe Davídka, tajného biskupa podzemní církve a z jeho rukou pak přijal kněžské svěcení. Tajně sloužil mše svaté a vedl duchovní cvičení, zejména pro mládež. Několika chlapcům byl (se svolením provinciála P. Jana Pavlíka) kmotrem při svátosti biřmování.

V roce 1968 emigroval do Rakouska, kdy vyjel na výstavu děl Ludvíka Kolka do Salzburgu. V Innsbrucku pak dokončil studia teologie. Získat nějaká ujištění či doklad od tajných biskupů nebo kněží z domova bylo pro Josefa krajně obtížné, a tak nakonec požádal o kněžské svěcení „sub conditione“. To mu biskup Jaroslav Škarvada SJ udělil, přesně 15 let po prvním, jak se později ukázalo, platném.

Do Říma přišel Josef v roce 1970, za pontifikátu Pavla VI. Ihned se zapojil do práce v české sekci Rádia Vatikán. My pamětníci si dobře vzpomínáme na jeho krásně zabarvený hlas. Vysílání Vatikánského rozhlasu patřilo k nemnoha hlasům svobodného světa, které bylo možné zachytit v naší mateřtině v době komunistického pronásledování církve. To u nás zbavilo katolíky téměř všech prostředků informovanosti a evangelizace. Bylo tehdy nutno podle možností to doplňovat či nahrazovat.

Kola 2019

Letošní kola začaly 27. srpna, kdy skupina Tomáškovců sebrala svá kola a vydala se do Bojkovic. Sekundu po tom, co každý dostal svůj pokoj a vybalil si své věci, se všichni energicky chopili svých kol a hned první den zdolali jednu z nejtěžších tras týdne. Během dalších dnů se připojili i opozdilci, a tak jsme se stali kompletními. Každý den jsme zdolávali jinak těžké trasy, ale nastaly i dny, kdy se kola úplně vypustila a vydali jsme se třeba na túru, která vedla na rozhlednu na Velkém Lopeníku nebo jen na koupaliště.

I přes to, že se každý soustředil na to, aby zdolal kopec jako první, nebo ho alespoň vyjel, všichni jsme na sebe nakonec počkali na zajímavých

zastávkách, jako třeba Biofarma, podle nás až moc zelený rybník nebo lesopark. Naše večery jsme trávili ve dvou skupinách a to mladí a mladší.

My mladší jsme sledovali filmy, hráli hry, zpívali v doprovodu klavíru a kytary, nebo si jen tak povídali. Zato mladí si podle nás jen vesele povídali. Našly se i chvíle, kdy se mladí a mladší spojili a před večerí měřili své síly ve fotbale. Za celý týden jsme navštívili mnoho měst a vesniček, jako Lázně Luhačovice, Slavičín, Hostětín a tak dále.

Za všechny cyklisty bychom chtěly poděkovat organizátorům (Igorovi a Taře) za skvěle připravenou akci a těšíme se na příští rok.

Bája a Jája Zukalovy

Letní soustředění v Bedřichově 2019

Na konci července jsme jeli na soustředění do Bedřichova. První dny jsme zkoušeli nové písničky na faře a později jsme je nahrávali v kostele. Mezi zkoušením a nahráváním nás vždycky čekalo nějaké dobré jídlo, které nám každoročně připravuje Klárka a moc nám chutná.

Ve čtvrtek večer vyhlásili místním rozhlasem pozvánku na koncert, kde jsme zazpívali písničky, co jsme se naučili. S rodiči, kteří si nás přijeli poslechnout, jsme se po koncertě sešli u táboráku, kde jsme si mohli opět

špekáčky a popovídat si. Ve volných chvílích jsme jako každý rok hráli na schovávanou, večer jsme si občas pustili pohádku nebo jsme malovali na naše scholácké mikiny.

Soustředění jsme si moc užili a pokud byste si chtěli poslechnout, co jsme letos nahráli, můžete na stránkách scholy. A jestli víte o někom, kdo by chtěl s námi chodit zpívat Pánu Ježíši, neváhejte a přijďte – zkoušky jsou každý týden ve středu od 16.30 hodin!

Bětuška Svobodová a Verunka Veselá

Pondělní vysílání bylo věnováno filosofii, teologii a kultuře, úterní katechezi, postupně pro děti, školáky, dospívající, pro dospělé, manžele, pro starší lidi atd., středeční program pak proslavím Svatého otce při generálních audiencích, čtvrtek informacím a myšlenkovým proudům v jednotlivých zemích světa, pátek od roku 1957 relacím P. Tomáše Špidlíka SJ, později kardinála, nejprve o východní spiritualitě, ale pak i celé cykly pořadů z homiletiky, dogmatiky, historie a morálky. Sobotní program byl věnován mládeži a jejím problémům v situaci pronásledování víry. A neděle byla vyhrazena celkovému pohledu na život Božího lidu v pořadu „Církev a svět“, který byl doplněn proslavím Svatého otce před modlitbou Anděl Páně. Jako vedoucí české sekce vysílání v českém jazyce působil Josef do roku 2001.

Vedle široké překladatelské činnosti se řadu let věnoval dějinám Tovaryšstva Ježíšova. V edici Čeští jezuité bylo vydáno již 22 jeho studií, vedle toho životopisy svatých a překlad téměř celého díla sv. Terezie z Avily. Jeho poslední knihou byl Životopis sv. Františka Borgiáše. Dále pak zůstal u svých překladů. Jsou jich desítky. Aktuálně pracoval na překladu J. Scheeben: „Nádhery božské milosti“, předtím dokončil překlad Henri de Lubac: „Náboženský svět Theilharda de Chardina“. Podílel

se na novém vydání Katechismu katolické církve. Hodně jeho děl bylo vydáno v nakladatelství Refugium v Olomouci. Zajímavý je překlad díla Juliány z Norwiche: „Zjevení božské lásky“, dále Karel Rahner SJ: „Kněz a básník“ a také další „Slova kněžím“, „Arcibiskup Eduard Profitlich SJ a katolická církev v Estonsku“. Dále jsou ohlášena vydání: J. B. Scramelli: „Úvod do mystiky“ a J. J. Surin: „Průvodce duchovním životem“.

V roce 2010 ocenili čeští a moravští biskupové P. Kolářka za dlouholeté působení v české sekci Vatikánského rádia, za literární a publicistickou činnost mu udělili Pamětní medaili České biskupské konference. Za své životní spisovatelské a překladatelské dílo byl Josef oceněn Cenou města Brna pro rok 2012 v oblasti žurnalistika a publicistika. Dne 23. 11. 2016 převzal Josef v Praze Cenu Václava Bendy za statečné občanské postoje v době komunistické diktatury. Tu mu udělil Ústav pro studium totalitních režimů za statečné občanské postoje v době komunistické diktatury.

Otec Kolářek se za svatotomské farníky, jejich duchovní pastýře, za své blízké, přátele, ministranty a zpěváky svatotomské scholy gregoriánského chorálu bude v nebi jistě přimlouvát. Jak napsal P. Martin Holík: „V nebi

výteční redaktori – jak známo – dostávají ke své další práci ty nejlepší mikrofony.“

PhDr. Jan Weinberger

Slavit Halloween nebo svátek Všech svatých?

Halloween je anglosaský lidový svátek, většinou v anglicky mluvících zemích, především v USA. Slaví se 31. října, tedy den před křesťanským svátkem Všech svatých. Děti se oblékají do strašidelných kostýmů a chodí od domu k domu s tradičním pořekadlem „Trick or treat“ (Koledu, nebo vám něco provedu – v Americe typické pomalování automobilů, dveří, zubní pasta na dveřích apod.) a „koledují“ o sladkosti. V posledních letech se pod vlivem reklamy tento svátek slaví i u nás a zapojují se do něj děti i rodiče. Jaká je však historie halloweenu a jeho pozadí?

Z historie víme, že 300 let před Kristem skupina pohanských žreců – druidů – držela pod svojí vládou keltský svět. Každý rok 31. 10. (v den Halloweenu) oslavovali na počest svého pohanského božstva „Samhaina“ festival smrti. Žreci chodili z domu do domu a žádali dary. V některých rodinách vybírali děti anebo dospělí na rituální oběti pro démona smrti. V případě odmítnutí vyslovovali nad domem zlořečení.

Od toho pochází výrok „trick or treat“ (zlořečení nebo dar). Na cestu si žreci svítili vydlabanými řepami, vyřezanými do podoby tváře. Uvnitř hořela svíčka vyrobená z lidského tuku z předcházejících obětí. Řepy představovaly ducha, který činil jejich zlořečení účinné. V 18. a 19. století se tento obnovený pohanský rituál dostal do USA, kde řepy nahradili dýněmi. Slovo Halloween pochází z „All Hallows' Eve“ (v překladu: předvečer Všech svatých“). Je známo, že v USA, Austrálii a jinde satanisté o této noci páchají rituální vraždy.

Měli bychom si uvědomit, že „slavením“ tohoto „svátku“ člověk nevědomky nabízí sebe anebo své děti satanovi. Člověk nenápadně vklouzne „helouvínskou čokoládkou“, rozsvícenou dýní nebo helouvínskou maškarádou do světa okultizmu. Tento pohanský, a dnes hlavní svátek satanistů, je oslavou smrti a je neslučitelný s vírou ve vzkříšeného Krista. Pohanští Kelti věřili, že v noci tohoto pseudosvátku se otevírají dveře pekla a démoni, obyvatelé pekla, přicházejí na zem. Halloween je prostředkem, který vede k odlidštění a svázanosti dětského vědomí, k zavedení módy oblečení s obrazem smrti, disharmonie a krutosti. Tím může u některých citlivých dětí zanechat následky.

V dnešní době tzv. „satanova církev“ oficiálně vyhlásila tento den za svůj největší svátek. Proto

přirozeně žít s Bohem, být spolu jako rodina i skloubit rodinu a práci.

Po obědě měly manželské páry „rande“ a o děti se opět postarali hlídači. Některé děti spaly v kočárku či na pokoji, většina z nich ale shlédla pohádku Zvonilka a piráti. Odpoledne pak celé rodiny společně hledaly poklad, který byl velmi dobře a originálně schovaný.☺ Část pokladu byla hluboko zahrabaná v písku a druhá část schovaná v hlíně pod květináčem v dekorativním, dutém pařezu.☺

Zlatým hřebem víkendu byl sobotní večer, kdy měly manželské páry příležitost přímlybné modlitby

před vystavenou Nejsvětější Svátostí s následnou možností noční adorace.

V neděli, zatímco děti byly ještě naposled s hlídači, dopolední program pro rodiče proběhl při povídání Veroniky a Dana Zahradníkových. V úžasném svědectví se podělili o své zkušenosti z pěší pouti do Santiaga de Compostely, o svou společnou cestu víry a prozradili, jak velkým darem jsou pro ně jejich děti. Po společné mši svaté následoval oběd, kávačka a pohár v místní kavárně, a pak už jsme se rozloučili a rozjeli do svých domovů.

Počasi nám letos přálo, jídlo bylo velmi chutné, pohoda byla jako každý rok, a tak už se těšíme, až zase příště poznáme nové rodiny.

Natalie (za Keberlovoy)

Posléze nás ovšem všechny překvapila spletitost chodbiček a hlavně jejich úzkost. Měli jsme obavy, aby si děti nebyly nuceny prožít pohádku O veliké řepě, jak jsme se společně já s Davidem do tunýlků s funěním tlačili. Nicméně nakonec jsme se k potoku přece jen dostali všichni, dokonce i se zachovanou sebedůstojností.

Málčina vypadá na pohled zvenčí jako pouhá malinkatá díra v zemi, možná taky proto jsme ji napoprvé minuli. Mohli bychom ji označit za určitý zlatý hřeb výletu. Pravidelně je v ní totiž neuvěřitelné množství bahna. A ani letos nás nezklamala. Ke všemu jsme uvnitř našli něco na způsob klouzačky, končící měkce v nánosu bahna . . .

. . . Když jsme se přece jen konečně vrátili zpátky na denní světlo, byli jsme prakticky k nepoznání. Žádný kus oblečení nebyl ušetřen. Tehdy jsme všichni ocenili náhradní oblečení, které jsme si brali s sebou, případně navzájem půjčili. Tedy alespoň částečně čistí jsme se vydali zpátky do Brna a co nejrychleji domů, do sprchy. Vracíme se jak čuníci, ovšem spokojení

jak čuníci v žitě. Děkujeme a snad za rok zase!

Tom Zaida Konzal

Víkend rodin s malými dětmi

Třetí víkend v září (20. – 22. 9.) se, již téměř tradičně, konal ve Fryštáku Víkend rodin s dětmi do 12 let, organizovaný komunitou Emmanuel.

Páteční večer se sjelo 12 zúčastněných rodin k salesiánům do Domu Ignáce Stuchlého, kam jsme postupně přijížděli na výtečnou večeři, bohatou na výběr. Po uložení většiny dětí proběhlo seznamování v příjemné atmosféře a s výborným vínem.

Během sobotního dopoledního programu byly děti hlídány hlídači a vyřadily se na místním hřišti. Rodiče mezitím vyslechli praktickou přednášku Pavly a Karla Cenkových o tom, že i s malými dětmi je reálné naprosto

je třeba, aby se věřící seznámili s podstatou Halloweenu a aby byli varováni především rodiče, mládež a děti před tímto „svátkem“ a jeho destruktivním vlivem. Je třeba připomenout, že církev je zpečetěná krví mučedníků, kteří odmítli přinášet oběti a sloužit modlám, za kterými jsou padlí andělé, i když jim hrozili krutým mučením a smrtí. Pokud se zúčastníme obřadů „trick or treat“, obdarováváme těmito dárky nevinné děti, ale ve skutečnosti démona, kterému děti přišly (nevědomě) sloužit, napodobujíc svými kostýmy demony a duše mrtvých bloudících v noční tmě. Děti chodí po domech a žádají almužnu – de facto gesto spoluúčasti ostatních lidí na oslavě satana. Halloween dnes je i velký marketingový podvod. Je spojený se ziskem mnohých firem (výroba hraček, děsivých kostýmů, masek, dýní, svíček).

I v naší duchovně vyprahlé společnosti přetrvávají Dušičky jako všeobecně uznávaný svátek zemřelých, během kterého věřící i nevěřící navštěvují hroby svých blízkých, zapalují na nich svíčky a pokládají živé květiny, což symbolicky demonstrovuje víru ve věčný život a překonání smrti. Mnozí lidé se tak alespoň jednou za rok zastaví a setrvávají na chvíli ve vzpomínkách s těmi, kteří již nejsou mezi námi. Křesťané se pak za své blízké zemřelé modlí, návštěvou

kostela, hřbitova a modlitbou za jejich spasení získávají pro ně plnomocné odpustky.

Je jistě dobré, když se budeme ohrazovat vůči Halloweenu (nebo vůči Santa Clausovi) jako vůči importovanému americkému kýči. Nelze však pominout podstatu věci. Mnoho lidí ve svém duchovně vyprázdněném životě toleruje spoustu jiných ohavností, zbytečností a kýčů. Hlásí se např. k sekulárně liberální kultuře, která těmito svátkům tuto podobu ze své vlastní přirozenosti vtiskla. Z více důvodů je označována za kulturu úpadkovou či kulturu smrti. Řešením není jen udržování našich náboženských a kulturních tradic, ale také celková vnitřní náprava jednotlivců a celé společnosti.

PhDr. Jan Weinberger

Nedělní podzimní procházka

V neděli 22. září jsme vyrazili na výlet do přírodního parku Baba. Sešli jsme se ve 14.30 hodin v Králově Poli a bylo nás kolem dvaceti. Počasí nám přálo, slunce nás hrálo (někdy až moc . . .). Výlet byl super, moc děkujeme p. kaplanovi Jakubovi za přítomnost i organizaci celé procházky a doufáme, že nebyla poslední. ☺

Magda Popelková a Verča Veselá

Několik málo slov o mnoha koláčcích

Jednu slunnou říjnovou sobotu se na faře opět „misijně“ peklo (slovesný tvar nikoli podstatné jméno). Akce byla perfektně připravena a já se zařadila do sekce baličů mezi mladší děvčata, která dokázala nejen vyrobit úhledný balíček, ale časem zvládnou i sbalit pohledného chlapce.☺ Mezi zkušené pekařky (kam řadíme i otce Jakuba) jsem se raději nepletla, neboť koláčky mnou uplácené by měly podivuhodný tvar. Manžel mě sice ujišťoval, že to nevadí – ty moje by mohly být s mákem. Jemu že nevadí tvar, ale

tvaroh (všechny mléčné výrobky totiž považuje za životu nebezpečné).☺

Koláčky pod přísným dohledem pana Zahradníka uzrávaly do zlatova. V poledne jsme se posilnili výbornou pizzou, kterou zajistila Jana Fialová a znovu se pustili do díla. A komu patří VELKÝ DÍK? Především Vítě Mikeškové, již zmíněné Janě, Evě

Sperátové a vrchnímu pekaři a „dočasněmu“ kostelníkovi Pavlu Zahradníkovi. A ve stejné míře i všem, kdo napekli koláčky či jiné dobrůtky doma.

P.S. V neděli ráno byla kuchyň a přilehlé prostory vzorně uklizeny. Klobouk dolů!

Marie Sojka Veselá

Cesta do středu Země

V pátek 20. září jsme s naším oděm rozhodli prozkoumat Ochozské

jeskyně. Ze Staré osady stačilo jen pár zastávek autobusem mimo Brno, každý se svojí krosnou a jídlem. Stoupání k naší první jeskyni Pekárna, která nám posloužila i jako přístřešek na noc, bylo sice namáhavé, ale přece jen stálo za to. V průběhu večera se k nám připojili i poslední opozdilci, a tak mohlo dojít na jeho hlavní bod: opékání špekáčků. U ohně jsme poté vydrželi ještě dlouho povídat, ale nakonec jsme šli raději všichni spát, abychom měli dostatek energie na zítřejší pouť do hlubin.

Velmi chladné ráno jsme raději zahnali snídání, a poté jsme se co nejrychleji vydali k dalším jeskyním: Netopýrce a Málčině. Před Netopýrkou dostali kluci za úkol najít uvnitř potok. Úkol, který se ani nám vedoucím ze začátku nezdál nijak těžký. Bylo třeba sestupovat hlouběji a hlouběji do jeskyně.